

לחברי אגודת התעופה

לאחר שהגשנו את התפטרותנו או כותבים לכם איגרת פרידה זאת בלב כבד. מאד רצינו לקחת את האגודה ואת התעופה הכללית למקום טוב יותר, להרים אותה ולהציב אותה היכן שאנו חשבנו שחברי האגודה חולמים ומצפים שתהיה. כמעט הצלחנו, זה היה ממש קרוב. אנו מקווים שבעתיד תצליחו יותר ממה שאנו הצלחנו.

האירועים עדיין טריים, התחושות לא קלות. אנו רוצים לתרום קצת גם לעתיד. כאמור, הרגשנו שאוטוטו אנו מובילים את האגודה קדימה למקום גבוה וטוב. הפידבקים שקיבלנו על התכנית היו מעולים, מבית ומחוץ. נראה היה שבקרוב מאד יוכלו חברי האגודה לטוס יותר בזול, להרבה יותר מקומות, וכמות החברים תוכפל ותשולש כמו גם כמות הצעירים והחניכים. קהלים חדשים צבאו על דלתות האגודה ורצו להצטרף. הכל נראה וורוד חוץ מכמה שמועות שהלכו והצטברו, ובעיקר מאלו שלא רוצים שחברי האגודה יטוסו בזול מהחשש שסיסם יפגע. היינו בטוחים שחברי האגודה ידחום על הסף. טעינו.

לפני שהיו"ר שלנו נכנס לתפקיד, אסור היה לחבר אגודה להשתתף בישיבות הוועד. היו"ר שלנו יזם ופתח את ישיבות הוועד לכל חבר אגודה שרוצה בכך. ומה קרה? בישיבה אחת אליה התגנב בעל אינטרסים עיסקיים והנמצא בניגוד עניינים מובהק עם האגודה ביקשנו ממנו לצאת. הוא הפיץ שמועות על חוסר שקיפות וגרר את חברי האגודה להטיח בנו "מינהל לא תקין" והצליח במזימתו לעצור את התכנית. האיש הזה שהודה שהוא אחרי מסע ההכפשות שנועד להעיף את הוועד, תוך איומים פסיים גרם לוועד להזמין את המשטרה ולבקש הגנה, הגנה שלא קיבלנו מהאגודה שלנו. האם באמת זה מה שחברי האגודה היו רוצים? האם זה לטובת חברי האגודה? האם ככה האגודה מתייחסת למי שפועל עבורה?

לפני שהיו"ר שלנו נכנס לתפקיד הוציאה האגודה כל שנה עשרות אלפי שקלים למימון נסיעות היו"ר לחו"ל. חלק מההוצאות ע"ח הקצבה שהתקבלה ממקורות חוץ וחלק מקופת האגודה. היו"ר שלנו שינה זאת ובכל זמן כהונתו לא רק שלא הוציא שקל מקופת האגודה, אלא אף תרם כסף ושווה ערך כסף בסכומים ניכרים, תוך הקרבה אישית לרבות עבודתו. מספר חברי וועד מצומצם ופעילים הקרבנו מאות שעות על חשבון חיינו ועבודתנו, כדי לקדם את האגודה ע"פ החזון שלנו. והאגודה אמרה לנו שיש לנו אג'נדה סדורה להוצאת כספים מהאגודה.

לפני שהיו"ר שלנו נכנס לתפקידו הייתה האגודה גוף אנונימי שבעיקר אירגן אירועים שוליים, וכמעט לא דרך על אצבעותיהם של אף אחד כי פשוט לא עשה כמעט דבר לטובת חבריו: קהל שבוי אצל ספקי השירותים. הקשרים עם הגופים מסביב כמעט ולא היו קיימים. היו"ר שלנו עוד טרם כניסתו לתפקיד שיקם את היחסים עם כל מי שהאגודה פועלת איתו, וכל חבר אגודה ראה זאת, ובחר בו ליו"ר. עד הרגע שניסה ללכת צעד נוסף ולהביא לכל חבר אגודה ייתרון בזכות היותה אגודה. ברגע שזוהתה הסכנה על ידי גורמים אינטרסנטיים – היה נסיון סילוק. חברי האגודה הבינו זאת ובחרו בנו כדי שנמשיך בפעילות. האינטרסנטים למדו את הלקח, החכימו, ועשו זאת טוב יותר ולבסוף הצליחו לייאש אותנו.

האם טעינו כוועד? בוודאי שכן. במחשבה לאחור טעינו לא מעט. חשבנו שהעשייה והמטרה הטהורה והנקייה הם העיקר, לא עשינו לעצמנו יחסי ציבור, לא דאגנו לידע אתכם ולהתייעץ אתכם לעיתים יותר תכופות. שכנענו יהודים טובים וציונים אמיתיים חובבי תעופה להשקיע בנו ללא טובות הנאה, וללא שכר. אך הללו נסוגו אחר ששמעו את הצרחות של בעלי עניין שבין חברנו. הפסד עצום לאגודה. העתיד כבר לא יראה כבחזון שהצגנו. לא לקחנו דבר ולא דאגנו לעצמנו לג'ובים בעתיד. התרחקנו מניגוד אינטרסים ומערבוב עניינים מסחריים (שלא כמו אצל הצועקים). גם אם עשינו כמה טעויות אמיתיות, הכול נעשה בתום לב. הכל למען האגודה וחברי האגודה.

לא הערכנו את כוחם של אלו שהתרגלו להשתמש באגודה למטרותיהם ואת יכולתם לגרור מספיק חברי אגודה עד כדי מה שקרה. גם כשכבר הבנו, חשבנו שאם נציג את התכנית ונראה שאין שחר לשקרים שהוטחו כלפינו, חברי האגודה ימחלו לנו על הטעויות שנעשו בתום לב ויגידו לנו "תקנו את דרכיכם והמשיכו למען המטרה הנעלה". טעינו. מי שחשש מהתשובות שלנו דאג שלא נוכל אפילו להשמיע את האמת. כך הם גררו עוד כמה חברים, חלקם תמימים, והצליחו במשימתם.

אנו מקווים שהאגודה תצליח היכן שנכשלנו. הלוואי. אנו מקבלים הרבה מיילים טלפונים ופניות מחזקות, מפרגנות, תומכות ומתנצלות. מבקשים מאיתנו להגיש שוב מועמדות ולהמשיך, תוך תיקון מה שעשינו פחות טוב. רובנו עייפים, כואבים, מאוכזבים ואף חוששים. לדעת רבים וגם לדעתנו כוועד - היו"ר שלנו היה מהטובים והפעילים שהיו לאגודה ועם כל הצניעות – אנו אחד הוועדים שעשה הכי הרבה ובעיקר יזם ותכנן וכמעט ביצע את התכנית הכי שאפתנית שהייתה אי

פעם באגודה. היו"ר עייף והוא נחוש שלא להמשיך. ממילא כשנכנס לתפקידו הוביל שינוי בתקנון שמגביל את כהונת הנבחרים לשתי קדנציות שעוד שנה מסתיימות. אנו גם עייפים. חלק מאיתנו אולי ינסה להמשיך קצת.

רצינו לתת לכם תשובות לשאלות שנשאלו. לכל השמצה ושקר שהופץ. מי שהפיץ את השקרים והשמועות גם לא רצה לשמוע את התשובות. אנו עדיין רוצים לעשות זאת, כדי שלא יתקבל הרושם "תפסו אותם והם הולכים". בכנס נתייחס באופן כללי לנושא וגם נציב באתר האגודה באיזור המאובטח התייחסות מפורטת לשאלות שנשאלו. אנו בטוחים שתראו שאין שמץ של אמת בשקרים ובשמועות, שאין ולו רבב בפעילותנו חוץ מטעויות שבוצעו בתום לב.

אנשים מבית ומחוץ אהבו את פני האגודה החדשים. זכינו בתמיכה ואהדת למעשנו אצל רת"א, חברי כנסת, מוסדות השלטון, מבקר המדינה, המועצה הארצית לתכנון ובנייה, הנהלות שדות התעופה, אגודות אחרות ועוד למה? כי פעלנו נכון, כי עשינו, כי יחסי האנוש שלנו היו מצוינים, כי נתנו תקווה לאגודה ולענף. אמרו לנו "רק התכנית הזאת תציל את התעופה הכללית ואת האגודה". אמרו: "רק אתם תוכלו לעצור את הסטנדרטים הנמוכים שחלחלו לתעופה הכללית. מספר מצומצם של חברים מבית ומחוץ, תוך הפצת שקרים ושמועות, הצליחו לסחוף מספיק חברים לכיוון פנים אחרות, צועקות, מקללות, מגדפות, מאיימות ומחרחרות תככים. אנו מקווים שחברי האגודה יתעשתו ויגידו "לא! אלו לא פני האגודה שלנו!"

אנחנו מזהים אצל הצועקים אינטרסים כלכליים מובהקים, ובולט החשש אצלם כי עתיד טוב יותר לחברי האגודה בהורדת עלויות משמעו פגיעה בעסקיהם. זה לא נכון! גם הם היו נהנים בעתיד מההגדלה הניכרת של טייסים בתעופה הכללית, גם אם בטווח הביניים היו צריכים להתייעל.

במספר תחומים הצלחנו. בעיקר במאבק על הרצליה. בנוסף, הצבנו סטנדרטים חדשים וקריטריונים למסטים, העלינו את רמת הטיסה, במספר רב של סדנאות ערבי עיון ומסטים. לכל אורך הדרך הקפדנו על קיום החוקים והתקנות גם אם נלחמנו בהם (שדה דב לדוגמה). בתחום אחד נכשלנו בגדול: לא רק שלא הצלחנו להרים את רמת השיח והדיון, אלא שהרמה ירדה לתהומות לא יאמנו. זמן קצר לפני שהיו"ר שלנו נכנס לתפקיד בפעם הראשונה כתב מנהל רת"א הקודם: **"אם אתם רוצים להיות חלק מהמאבק – בבקשה. אישית אין לי בדל אמונה בכם. הייתם נוכחים נפקדי' במהלך כל המאבק על הרצליה ועל שדה דב. קולכם לא נשמע לא בכנסת, לא במועצה הארצית לתכנון ולא בשום מקום אחר. שיא הגובה שאתם מגיעים אליו הוא פורום התעופה הכללית 'לתפוף', ולעתים בשפה גסה. שפת רחוב!"**

אנו מקווים שרבים מכם יודעים על ההצלחות בכנסת, במועצה הארצית לתכנון ובניה. אבל כאמור ברמת השיח הציבורי נחלנו כישלון חרוץ. וחבל. להערכתנו 95% מחברי האגודה הם איכותיים ולא משתתפים בבזיון הזה שמוציא שם רע **חברי האגודה היקרים: תתנערו מהתרבות הזאת, תגידו לא עוד !! לא צעקות, לא קללות, לא אימים !!!**

חברי האגודה, תקדישו קצת זמן לקראת הבחירות, ותבחרו נכון. זה עתידנו. תבחרו בכוחות צעירים רעננים והכי רחוקים מאינטרסים חיצוניים. הסכנות לתעופה הכללית גדולות. האגודה היא זאת שצריכה להנהיג את הציבור ואת התחום שאת שמה היא נושאת. תבחרו הכי טוב ונקי שאפשר. אנו מקווים שהוועד החדש יצליח היכן שנכשלנו. אנו נעזור להעברה מסודרת של הדברים ומודים לכם על שבחרתם בנו בעבר כדי לנסות להצמיד את האגודה ואתכם למחוזות טובים יותר. מתנצלים על הטעויות שלנו ועל שלא בכל הצלחנו. גאים במה שכן הצלחנו ומקווים שמכאן האגודה תמשיך קדימה. אנו מבקשים מכם לעזור לוועד שייבחר, לכבד אותו, ולשמור ולהגן עליו ועל הפעילים. העבודה היא בהתנדבות, קשה וסזיפית, אין בה תמורה. תשמרו על נבחרים ואל תשימו אותם על המוקד. אם ישמיצו אותם ויספרו עליהם דברים רעים – תבקשו לראות הוכחות. אל תלכו כעדר אחרי המשמיצים. תילחמו כנגד תרבות נמוכה, מילים והתנהגויות גסות, אימים ושפת רחוב. אם יטעו בתום לב – כווננו אותם לתיקון דרכיהם. כי טעויות הן טבעיות למי שעושה. מי שלא עושה לא טועה, אבל לא את זה אנו רוצים.

ואי אפשר בלי כמה מילות תודה. תודה גדולה למעט הפעילים שפעלו איתנו לילות כימים, למזכירת האגודה הנפלאה, לגורמים מבחוץ כמו מנהל רת"א, הנהלות שדות התעופה הרצליה, דב, חיפה ראש פינה ואחרים. חברי כנסת, אנשי מכון פישר. תודה למספר חברי אגודה יקרים שעזרו ביצירת קשרים ושמירתם עם גורמים אלו. תודה למספר רב של חברי אגודה שלא קימצו בפיגורן ותמיכה, בחיזוק ובשבחים. לכמה חברים שלא נכנעו ועמדו באימים הקשים והמשיכו לעבוד איתנו תוך סיכון עתידם. ושוב תודה לחברי האגודה שבחרו בנו בעבר ונתנו בנו את אמונם.